

Το μήνυμα του Μητροπολίτη Δημητριάδος προς τους Εκπαιδευτικούς Δημοτικών, Γυμνασίων και Λυκείων της Μαγνησίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Δημητριάδος και Αλμυρού](#)

Το μήνυμά του προς τους Εκπαιδευτικούς Δημοτικών, Γυμνασίων και Λυκείων της Μαγνησίας για τη νέα σχολική χρονιά 2024-2025, εξέδωσε ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Δημητριάδος](#) και Αλμυρού κ. Ιγνάτιος.

“Ως πνευματικός πατέρας της τοπικής Εκκλησίας, που έχει ως πυξίδα μια μακραίωνη πνευματική και ανθρωπιστική παράδοση, σας παρακαλώ να με θεωρήσετε αρωγό και συμπαραστάτη σας στο δύσκολο αλλά και υψηλό έργο σας. Σχολείο και Εκκλησία μπορούν να συναντηθούν στον στόβο κοινών προσπαθειών για υπεράσπιση και άνθιση της ζωής, καθώς και ανάδειξη του μεγαλείου του κάθε

ανθρωπίνου προσώπου, μακριά από την τοξικότητα μιάς άκριτης τεχνολογικής μονομέρειας, αλλά και το αίσχος πράξεων που προκαλεί η μισαλλοδοξία και ο κάθε είδους ρατσισμός“, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω ολόκληρο το μήνυμα του Σεβασμιωτάτου:

Άγαπητοί διευθυντές, ύποδιευθυντές, καθηγητές και καθηγήτριες, δάσκαλοι και νηπιαγωγοί των σχολείων της Μαγνησίας,

Μέ αφορμή την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, θά ήθελα νά σᾶς άπευθύνω τις θερμότερες εύχές μου για εύόδωση των προσωπικών δραματισμών σας και για εύκλήρωση της παιδαγωγικής άποστολής σας.

Όλοι γνωρίζουμε πώς τό σχολείο δέν άποτελεϊ άπλως έναν χῶρο μετάδοσης γνώσεων αλλά έναν μικρόκοσμο, μέσα στον όποιον, τά παιδιά όλων των ήλικιών, άνακαλύπτουν και καλλιεργοῦν τίς δυνάμεις και τά ταλέντα τους, μυοῦνται στην τέχνη της συνύπαρξης και της συνεργασίας και συνειδητοποιοῦν, ως μέλη μιᾶς παγκόσμιας κοινότητας, τή σημασία των συλλογικών δραματισμών και των κοινών άγώνων για μία καλύτερη κοινωνία.

Ο κόσμος μας άντιμετωπίζει, ήδη, πρωτόγνωρες κοινωνικές, οίκονομικές, περιβαλλοντικές, ήθικές και πνευματικές προκλήσεις, μπροστά στις όποιες, ό καθημερινός άνθρωπος διακατέχεται από έντονη άμηχανία, έπώδυνα διλήμματα και παντελή έλλειψη σταθερών. Ιδιαίτερα ή τεχνητή νοημοσύνη, είναι βέβαιον πώς θά διεκδικήσει ζωτικό χῶρο της καθημερινότητας και, από τή φύση της, θά έπιχειρήσει νά ύποκαταστήσει μακραίωνους τρόπους ανθρώπινης συμπεριφοράς και κοινωνικής ζωής. Μπορεϊ, βέβαια, νά εύκληττόμαστε καθημερινά από τίς νέες τεχνολογικές εύελίξεις, είμαστε όμως ήδη σέ θέση, πέρα από τίς άπίστευτες νέες δυνατότητες, νά διακρίνουμε και τούς κινδύνους πού θά άντιμετωπίσουμε. Η εύκολία μέσω της τεχνολογίας, ή άμεση πληροφόρηση, ή συναρπαστική διαδικτυακή διασκέδαση και ή άστραπιαία πρόσβαση στη δεξαμενή της παγκόσμιας γνώσης δέν άρκοῦν για νά όδηγήσουν, ιδιαίτερα τούς νέους ανθρώπους, στην έσωτερική πληρότητα και τήν ίσορροπημένη εύέλιξή τους. Καμιά μηχανή δέν θά βρεθεϊ ποτέ σέ θέση νά καλύψει τή δίψα τους για ουσιαστικές και άνθεκτικές ανθρώπινες σχέσεις, για άπαντήσεις στα μεγάλα ύπαρξιακά έρωτήματά τους και για άνακάλυψη νοήματος ζωής.

Σέ τέτοιου είδους άνάγκες καλεϊται νά άπαντήσει τό σύγχρονο ελληνικό σχολείο. Όλόκληρη ή σχολική κοινότητα, στην όποιαν έσεϊς πρωταγωνιστεϊτε, πρέπει πάση θυσία νά εύασφαλίσει χῶρο για τήν καλλιέργεια της ανθρώπινης έπαφής, της συνεργασίας και της δημιουργικότητας. Παράλληλα, πρέπει νά ένθαρρυνθεϊ και νά

υποστηριχθεῖ ἡ ἔκφραση τῶν βαθύτερων προβληματισμῶν καί τοῦ πολυποίκιλου βάρους πού ἔχουν ἐπωμιστεῖ, ὡς μή ὀφειλαν, τά παιδιά μας. Τό σχολεῖό πρέπει νά ξανασυναντήσῃ τήν πλούσια, τήν δημιουργική καί τήν ἀνοιχτή σέ ὑψηλούς ὁραματισμούς ζωή. Ἡ ἀνάγκη αὐτή δέν ἀποκαλύπτεται πουθενά ἐπιτακτικότερη ἀπό τά πρόσωπα τῶν παιδιῶν πού ἀναζητοῦν στόν λόγο, στήν παρουσία σας καί, ἰδιαίτερα, στό παράδειγμά σας, διέξοδο καί προοπτική.

Ἐχω πλήρη ἐπίγνωση πώς, ἂν καί ἡ ἐλληνική κοινωνία ἐναποθέτῃ τίς ὑψηλότερες τῶν ἐλπίδων της στό ἔργο σας, συχνά, οἱ συνθήκες πού διαμορφώνονται σέ ἐπίπεδο ἐργασιακῶν συνθηκῶν, ἔλλειψης ὑποδομῶν, ἀλλά καί συμπεριφορᾶς ἐκ μέρους μελῶν τῆς κοινωνίας μας, τό δυσκολεύουν ἀκόμη περισσότερο καί, ὀρισμένες φορές, δυστυχῶς, τό ἀπαξιῶνουν. Κι ὅμως! Δέν πρέπει ἐπ' οὐδενί λόγῳ, νά ἐπιτρέψουμε νά ἐπικρατήσῃ ὁ μαρασμός, τόσο τῶν προσώπων, ὅσο καί τοῦ σχολείου ὡς συνολικοῦ Ὄργανισμοῦ.

Πρός αὐτή τήν κατεύθυνση, ὡς πνευματικός πατέρας τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας, πού ἔχει ὡς πυξίδα μιά μακραίωνη πνευματική καί ἀνθρωπιστική παράδοση, σᾶς παρακαλῶ νά μέ θεωρήσετε ἄρωγό καί συμπαραστάτη σας στό δύσκολο ἀλλά καί ὑψηλό ἔργο σας. Σχολεῖο καί Ἐκκλησία μποροῦν νά συναντηθοῦν στόν στίβο κοινῶν προσπάθειῶν γιά ὑπεράσπιση καί ἄνθιση τῆς ζωῆς, καθὼς καί ἀνάδειξη τοῦ μεγαλείου τοῦ κάθε ἀνθρωπίνου προσώπου, μακριά ἀπό τήν τοξικότητα μιᾶς ἄκριτης τεχνολογικῆς μονομέρειας, ἀλλά καί τό αἶσχος πράξεων πού προκαλεῖ ἡ μισαλλοδοξία καί ὁ κάθε εἶδους ρατσισμός.

Σέ αὐτό τό πλαίσιο, σᾶς καλῶ νά ἀναζητήσουμε τρόπους συνεργασίας, ὥστε ἀπό κοινοῦ νά συμβάλλουμε στή ὁλοκληρωμένη διαμόρφωση τῆς νέας γενιᾶς καί στήν ἰσορροπημένη ἀνάπτυξη ὁλόκληρης τῆς κοινωνίας τῆς πατρίδας μας.

Μέ εὐχές ἐκ βάθους καρδίας

Καλή χρονιά καί εὐλογημένη!

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΑΣ

† Ο ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΟΣ ΙΓΝΑΤΙΟΣ